

Publicerad 2015-07-26 11:49 av den nakna poeten

kärleken hänger på en skör tråd

när man känner att man lever i trygghet . öm och kärleksfull
när känslan av behovet av ting inte lever kvar , man lever i

välbefinnande i mystikens romantik , man lever i den värld
man öppnar sina känslor för och skapar där efter , det är ett

val på en skör tråd i känslornas djungel , belyst av ens eget
sinne en svår balans till den bild av kärlekens tempel där

man vill offra allt av sej skälv , för att leva med den
Gudinna som man tillber av all önskan , tro , vilja , hop

om en bättre platts och värld känslomässigt mental en
den ensamhet som råder i hjärtat och själen liv lösa

känslor glada minnen blir rädslor för framtiden att
ensamheten ska fortsätta , i mitt frusna bröst allt

hänger på en skör tråd , för när man är som lyckligast kan
en sekund ur minnet , av en Chets handling ljud rörelse

relatera till något ur minnet från det förflutnas stängda
bibliotek relatera smärta sorg och förstöra en hel dag eller

två en vecka en månad utan någon som hels egentligen
anledning , det blöder kraftigt inombords gamla sår rivs

upp orden försvinner smärtan blir påtaglig för dialog finns
inga ord kvar dom är tappade efter vägen på en sekund av den

lyckan som försavann en sekund en enda sekund allt hänger
på en skör tråd ta inte med mer en du kan bära i ditt hjärta

för allt kan vara borta på en sekund , ut av allt som du har
offrat och byggt upp på en sekund står du åter naken kall

ensam , mer utsvulsten hungrig och törstig på all kärlek du
fann och fångade i ögonblicket som fyllde dej med pressas

allt jag har saknat men en sekund ut av ett relaterat minne
från det förflutnas tog bort den känslan i samma sekund

utan att ingenting har hänt det är inte relationen jag talar
utan endast känslan av magisk romantik , så om man inte

kan tygla gamla demoner i från minnet så kan och älskar
dom att göra sej påminda , men många känslor är och så

påminnelser om vad som är rätt och fel i sitt eget val , hur
jag skälv skulle bli sårad om hon gjorde lika dant mot mej

eller jag mot henne , gränsen är lika tun som tråden till
kärleken som håller i hop två personer beroende av

varandra , för att leva till samman i en kall värld för tråden
är tillit ett måste för att fläta i hop tråden starkare för

framtiden litar du på hon eller han du lever med ? om inte
tala med varandra , eller separera det finns bara två vägar

för mellan vägen är bara ett långt farväl , fyllt med tårar och
försoning i tvära kasst ingen glädje eller lycka finns kvar där

om du säger att du älskar den du lever i smärta med befria
hon eller han då med att separera för du vill väl se hon eller

han lycklig ? skälvkligt kommer en tid med stor sorg vrede
frustration ensamhet tårar och alla minnen från det förträngda

som ska bearbetas även dom olyckliga , men när du har gått
igenom elden då vill du väl möta hon eller han med ett leende

och ingen arg blick men just i förhållandet när jag minns till baka
till min ungdom så vägrade jag släppa taget i någon tro och hopp

om att allt skulle bli som det var i från början , det var även den
största rädslan som jag hade att hon skulle bli lycklig med någon

annan och att han skulle få allt som jag hade fått och uppleva med
hennes , jag vet inte varför jag tänkte så men så var det i alla fall

känslorna var så intensiva då nu vill man bara finna någon som
delar fredliga syften under samma tak , med samma intressen

det blir bra det så det så !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten